

ligt fundet Udtryk i det Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser, som Regeringen ved Rigsdagssamlingens Begyndelse indbragte i Folketinget, og som i det derom nedsatte Udvalg har været Genstand for en grundig Drøftelse.

Hovedinteressen har i Udvalget samlet sig om §§ 6, 7 og 13, der omhandler henholdsvis de økonomiske Betingelser for som Medlem at kunne nyde Støtte fra Statskassen, de kronisk syge og Statstilskuddets Fordeling.

I Lovforslagets § 6 har Indenrigsministeren indsat faste Grænser saavel for Formue som for Indtægt, hvorefter ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse eller som Medlem nyde direkte Tilskud fra Stat eller Kommune, saafremt Formuen eller Indtægten overskrider de nævnte Grænser. Udvalgets Flertal (Kierkegaard, Kristjansen, Lillelund, A. O. Rasmussen, L. Rasmussen, N. C. Rasmussen, Ravn og J. Sørensen) har ikke kunnet følge Ministeren her, fordi *faste Grænser* udelukker ethvert rimeligt Skøn, som det dog kan være naturligt at anlægge ved Bedømmelsen af en Persons hele økonomiske Stilling, et Skøn, som ogsaa paa andre Omraader anses for uundværligt. Med Forslagets faste Grænser vil en Person, hvis Formue og Indtægt er meget nær op imod Maksimum, med Loven i Haand kunne kræve sig optaget i Sygekassen, medens en anden, hvis Formue f. Eks. er lidt over Grænsen, medens Indtægten maaske kun er minimal, maa afvises, uagtet sidstnævnte ifølge hele sin økonomiske Stilling kunde være mere berettiget til Optagelse end den førstnævnte. Paa samme Vis vil ogsaa en Person *uden Formue*, men med en Indtægt, som kun overskrider Indtægtsgrænsen med nogle faa Kroner, være udelukket fra Optagelse, uagtet ogsaa han burde kunne være Medlem fremfor den førstnævnte. Der har derfor indenfor Udvalgets Flertal været Enighed om ikke at gaa bort fra det Skøn, som den nugældende Sygekasselov har skabt ved at fastslaa, at et Bedømmelsesudvalg i Tvivlstilfælde skal afgøre, hvem der kan være nydende Medlem af en anerkendt

Sygekasse. Dette Bedømmelsesudvalg har Lovforslaget opretholdt i § 9, men af Tvivlstilfælde bliver der ingen tilbage, thi *de faste Grænser* udelukker enhver Tvivl.

For dog i Modsætning til den nugældende Sygekasselovs temmelig vage Bestemmelser om, hvem der kan være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, at fremskaffe en Vejledning for Sygekassernes Bestyrelse og de i § 9 omhandlede Udvalg har Flertallet ønsket i Lovens Tekst at indføre Indtægts- og Formuegrænser, der *som Regel* betinger Retten til Optagelse og Forbliven i en Sygekasse med Ret til Statsunderstøttelse igennem denne, en Regel, som altsaa kan fraviges i Tvivlstilfælde. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 2. Efter dette Forslag, sammenholdt med Ændringsforslag Nr. 11, vil enhver Person med Indtægt eller Formue *under* de nævnte Grænser af Sygekassens Bestyrelse kunne optages som nydende og understøttet Medlem, medens Afgørelsen lægges i Bedømmelsesudvalgets Haand, for saa vidt Grænserne er overskredne, og her vil dette Udvalg i hvert enkelt Tilfælde kunne gøre sin skønsmæssige Betragtning gældende ved Afgørelsen. Det samme gælder, hvor Sygekasseinspektøren, Sygekassens Bestyrelse, Kommunalbestyrelsen eller en af de af Sygekassen benyttede Læger i Henhold til § 9, 2det Stykke, benytter sig af Retten til at indanke Spørgsmaalet om *et Medlems* Forbliven i Sygekassen som statsunderstøttet Medlem; ogsaa her bedømmer Udvalget Sagen ud fra en skønsmæssig Betragtning, og Udvalgets Flertal lægger med Tillid Afgørelsen i det omhandlede Udvalgs Haand.

I en Periode, som strækker sig over et længere Tidsrum, kan Konjunkturerne være underkastede ret stærke Svingninger. Dette medfører, at den Formue og Indtægt, som paa et givet Tidspunkt maa anses som passende Norm for en Persons Ret til at være understøttet Medlem af en Sygekasse, til andre Tider kan være enten for lav eller for høj. Man behøver i saa Henseende kun at erindre